

Överlevnadsmanuskriptet – nr 399, 24 feb.

Av Aisha North

Vi vill återvända till ett ämne som har nämnts tidigare, men det tål att upprepas, som vi brukar säga, och det handlar det om tid. Tid är ett tema som kommer att poppa upp i våra meddelanden, och med all rätt, då hela konceptet tid och de begränsningar som ni verkar tro att tiden har, verkligen är det centrala i hela denna process. Ni förstår, mänsklighetens idé att tid är en linjär sträcka av händelser som sakta utvecklas i en förutbestämd hastighet hjälper också till att begränsa era idéer om hur och när en viss händelse kan inträffa.

För er kan saker bara hända på den nivå av medvetande som ni har förmågan att bevittna. Och så ser ni strikta begränsningar i allt, så ni verkar tänka att allt måste hålla ihop med dessa begränsningar som er idé om tid sätter upp. För dessa begränsningar är verkligen så basala för hela er idé om att leva, då ni ser att klockan börjar ticka i det ögonblick – vanligtvis noterat för eftervärlden – när ni tar ert första andetag och tills stunden – vanligt också noterat för eftervärlden – då ni tar ert sista. Och så är varje liv ett streck i sanden, om ni vill, med början vid en punkt som löper parallellt med alla andra liv eller streck som existerar simultant med ert, och så delar ni alla samma inre idé om när en viss händelse skedde då ni kan gå tillbaka i era årsböcker och se på tid och datum när det antecknades.

Och när ni tänker tillbaka eller ni planerar framåt lägger ni alltid till denna samma strikta linje av tid utan undantag, så för er är verkligen tid en rak och smal linje som sträcker sig framåt och bakåt in i evigheten. Och ändå är den verkligen rak som en linjal utan några avsteg på den alls. Så för er kan inget som faller utanför denna tunna linje existera alls, för om det inte passar in i uppfattning om tid, går det inte ens in i ert sinne. Ni mäter till och med er tid för att definiera ”åldern” på det ljus som kommer i ert synfält när ni tittar upp mot himlen. För ni definierar avståndet till de blinkande knappålarna av ljus ni ser ovan er på natthimlen också i tid, som när ljuset från just den stjärnan började sin resa mot er. Så er uppfattning av tid sträcker sig i alla riktningar ni kan se, ändå smalnar den av allt till samma tunna linje.

För oss är uppfattningen om tid verkligen mycket annorlunda, och nu har ni kanske också börjat känna att tid som ni uppfattar den inte längre är densamma för er heller. För oss är tid verkligen ett formbart ämne på alla sätt, och för många av er verkar tid har tagit denna formbarhet också. För många av er har känt att tid inte längre är den definierade stadiga rytmen som mäts ut med era klockor och så pålitlig som inget annat. Nu kommer ni att märka att själva idén att ”hålla tiden” kommer att få er ur balans, och ni kommer verkligen få en svår tid – ordvitsen är avsedd – med att hålla reda på allt. För om ni försöker att gå tillbaka och beskriva exakt vad ni gjorde vid en viss tidpunkt – ett koncept som normalt är enkelt att ta till er – kommer ni kanske att tappa bort er ganska snabbt om ni försöker att sätta dessa händelser i en definierad tidslinje. För vad som brukade komma naturligt till er gör inte det längre, och ni kommer att märka att denna raka och klart utskurna linje kommer att bli krusidullig och luddig, den kommer att verka som om den backar sig själv, sträcker ut sig och drar ihop sig som ett dragspel som spelas av en mycket oskicklig musiker. Saker som verkligen kanske hänt vid två nästan identiska tillfällen i tiden kan t.ex. verka växa längre och längre ifrån varandra, medan saker som hände med kanske flera decennier emellan kommer att verka ha hänt nästan simultant. Vi vet att ni kommer att kunna rapportera om liknande tillfällen, så återigen, vi är här för att påminna er om att detta helt enkelt är ett tecken på att ni mer och mer bryter igenom de gamla barriärerna som har hållit er fångna under så lång – ja – tid.

För när ni bryter er loss från den linjära tidens gamla bojor, kommer ni att känna er mycket friare i så många andra aspekter. Och när resten av mänskligheten fortfarande försöker göra sitt bästa för att marschera i samma gamla takt som sina klockor, kommer ni att vara tidsresenärer i varje bemärkelse. För när ni lämnar de gamla begränsningarna av linjär tid bakom er, kommer ni att börja förstå att det finns så många nya nivåer eller dimensioner att utforska, dimensioner som existerar simultant med

den gamla enkelspåriga som ni har erfarit hittills. Och ja, vi använder ”enkelspåriga” med avsikt för ni har tills nu levt era liv som om ni bara existerade inom denna strikt definierade smala tidslinje; det gamla sättet att leva era liv med att rulla ut det enkelspåriga bandet som sträcker sig från födelse till död för att sedan bli abrupt avskuret igen. Men nu kommer ni att börja uppleva en multidimensionell version av er själva, där det inte finns någon början eller något slut, där det hela kommer samman i oändliga cykler av tidsband, som ett Möbiusband som verkar bita sig själv i svansen när det far fram och tillbaka i ett evigt sökande efter kunskap och erfarenhet. För nu kommer ni att se att detta smala band av mänskligt liv inte är något annat än ett enkelt litet streck i sanden, men från och med nu, bjuds ni in att utforska hela stranden och bortom den.

För ett mänskligt liv är bara en smal liten plogfåra i sanden, och synligheten är väldigt begränsad av dess smala vallar som definieras av tidslinjen ni alla har tränats så väl att följa. Men nu ser ni dessa vallar falla sönder inför era ögon, och ni kommer att börja förstå att tiden inte måste ses som någon tvångströja längre. Och idén om att ni inte kommer att hinna, kommer att väcka munterhet och inte desperation eller frustration. För att inte hinna är verkligen något som ni inte längre kan, för nuet kommer att vara till ert förfogande, och inte tvärtom. För tidigare har ni känt er tvingade att leva era liv efter klockan, och så såg ni när sekunderna, minuterna och timmarna bokstavligen bara försvann för att aldrig återvända. Och om ni inte utnyttjade exakt detta ”nu” skulle det aldrig komma åter och definierades som ”förlorad tid”. Men det finns inget sånt som förlorad tid, det är något som ni snart kommer att upptäcka är mer sant än vad ni ännu kan begripa.

För tid är, som vi sagt tidigare, något väldigt formbart och som ni faktiskt till och med kan föra ett samtal med. Och när vi säger samtal, menar vi som ett växelspel. För kom ihåg, tiden kommer inte längre att vara begränsad till en definierad uppsättning av delar, som mäter detsamma som i ert koncept av sekunder, minuter, timmar. För dessa idéer om tiden är inte längre det som kommer att definiera era liv, när ni börjar kika över muren som separerar mänskligheten från resten av Skapelsen. För då kommer ni att se att ni mycket enkelt kommer att kunna gå fram och tillbaka mellan dessa ”avdelningar”, och ni kommer att förstå att röra sig mellan de olika lagren av denna multidimensionella ”kaka” som är Skapelsen också kommer att sända er fram och tillbaka mellan många olika versioner av detta koncept av ”tid”.

Vi tror att många av er kommer att ha svårt att hänga med på dessa ord, men ***låt oss bara sammanfatta genom att säga att murararna faller bort i alla avseenden nu, och ett resultat av detta kommer att vara er oförmåga att hålla reda på tiden.*** Det betyder det mänskliga sättet att definiera den på. Så vet att även om ni kommer att känna er minst sagt förvirrade av alla dessa till synes oändliga versioner av tidsavvikelse, ovanligheter och paradoxer, så är de helt enkelt ett tecken på att ni håller på att bli obundna till denna gamla tråd av tredimensionell begränsning, och ni kommer att börja lära er att gränsla skillnaden mellan då och nu på ett mycket annorlunda sätt än innan. Och med denna obundenhet kommer det också att komma en ny form av balans, då ni börjar lära er att förstå konceptet om simultan bi-lokalisering, ett koncept som nödvändigtvis kopplar bort det gamla på alla sätt, särskilt uppfattningen av tid.

Så återigen säger vi, följ helt enkelt med flödet, även när det verkar ta er långt bortom vad ert sinne kan förstå. För det kommer inte att ta er någonstans dit det inte var meningen att ni skulle komma, det kommer bara att ta er bort från kända vatten och till helt nya, utforskade vatten, på ett sätt som kommer att hjälpa er att göra er fria från det gamla och fullt ut dyka in i de nya.

Översättning: Åsa Falk - www.st-germain.se